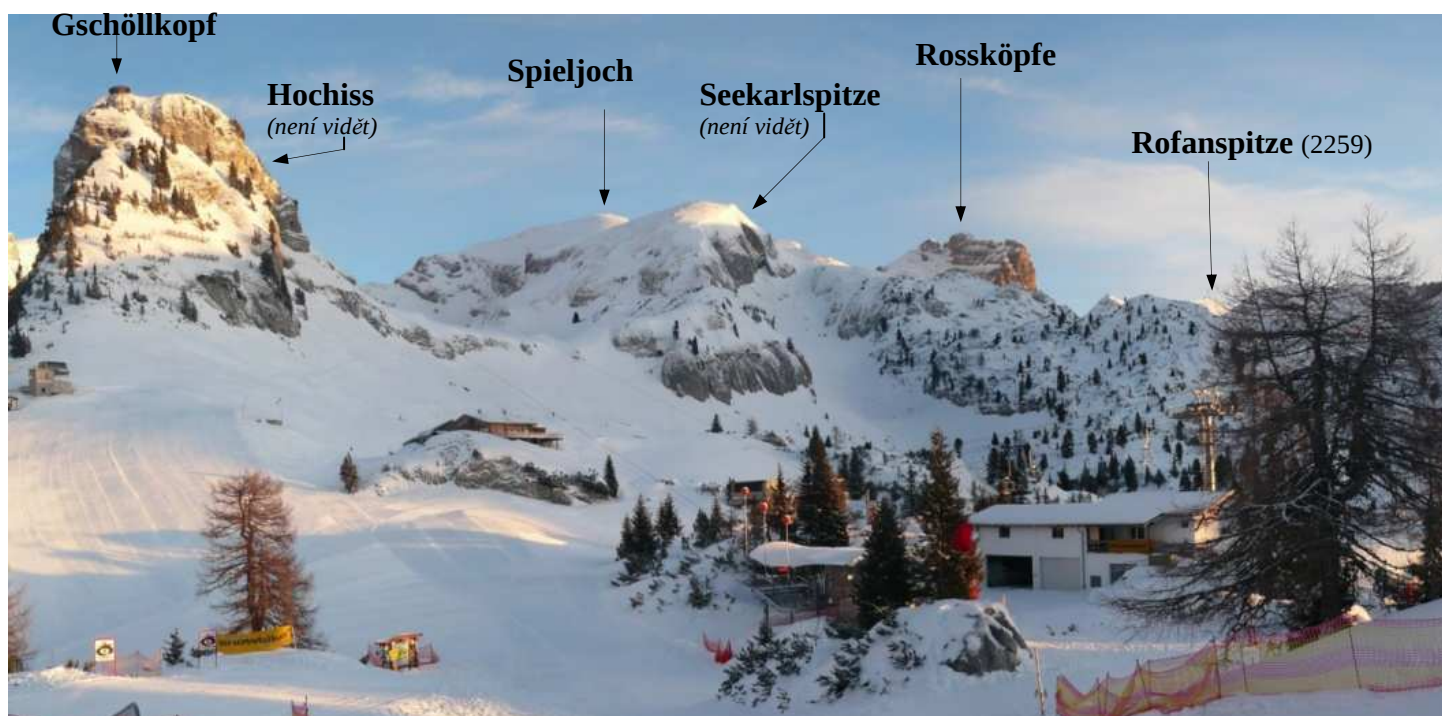

První Skitúra na Rofanspitze a Seekarlspitze (10. 1. 2009)

Rozcestník pod Rossköpfen.

Tak nám konečně šéfová udělila pseudovolný den. Pseudo proto, protože večer v 18:30 jsme se museli opět hlásit do práce. Předpověď však byla parádní a tak jsme ani dlouho nepřemýšleli kam se vypravíme. Vzhledem k tomu, že předchozích 14 dní jsem z kuchyně sledoval skoro každý den zástupy skialpinistů, kteří stoupali k vrcholu Rofanspitze, tak jsme se rozhodli, že se tam také podíváme.

Výhled z okna kuchyně na okolní kopce.

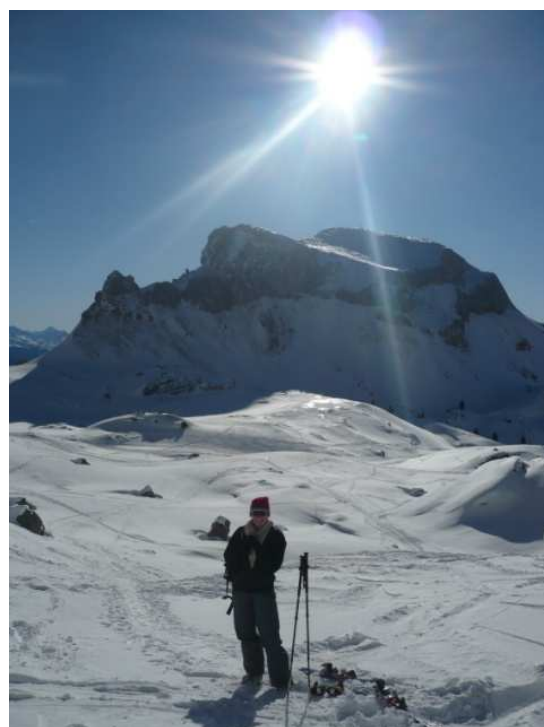
Vyrazili jsme hnedle ráno, abychom nepotkali nikoho ze šéfů a spolupracovníků. Cesta byla celkem jasná. Za prvé před námi šli 2 lidé a za druhé tam po těch 2 týdnech vede skoro dálnice☺. Větší část cesty by se dala jít pěšky.

Začátek trasy okolo dětské sjezdovky a mrazivý pochod mezi kosodřevinou.

Ale za chvíli sluníčko, a bylo hned lépe :)

„Vyšlapaná dálnice“. Pohled ve směru cesty a foto zpět – za Martinemv dálce pohoří Karwendelgebirge.

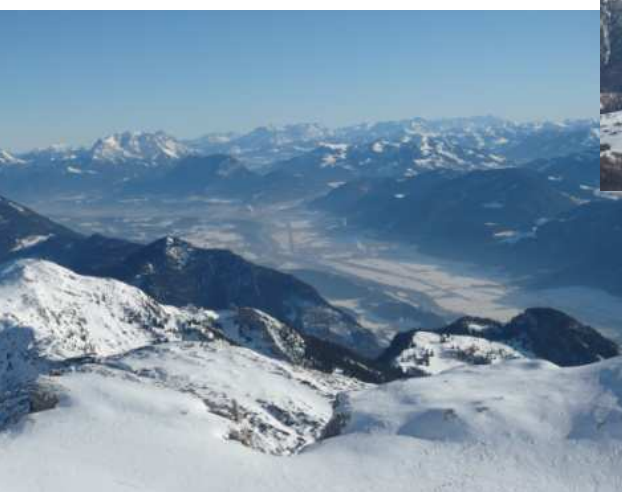
Pohodovým tempem jsme se po 2 hodinkách vyšplhali na vrcholek Rofanspitze ve výšce 2259 m.n.m. Tam jsme si notnou chvíli užívali výhledy po okolí a také svačinku.

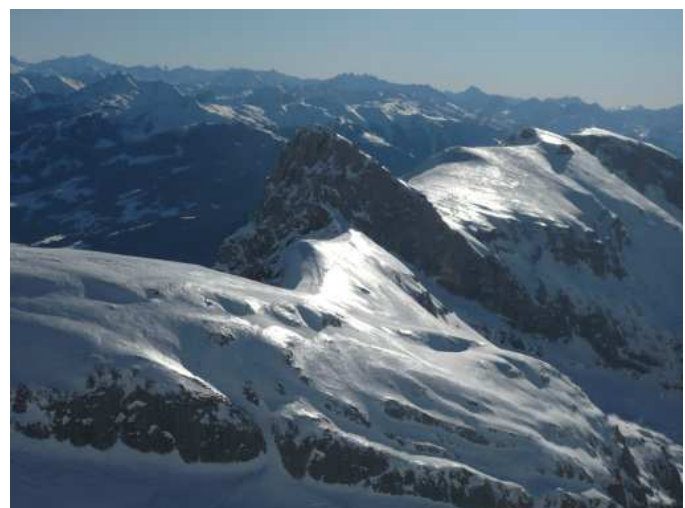
Závěrečný výšvih.

Vrchol Rofanspitze, 2259 m. n.m.

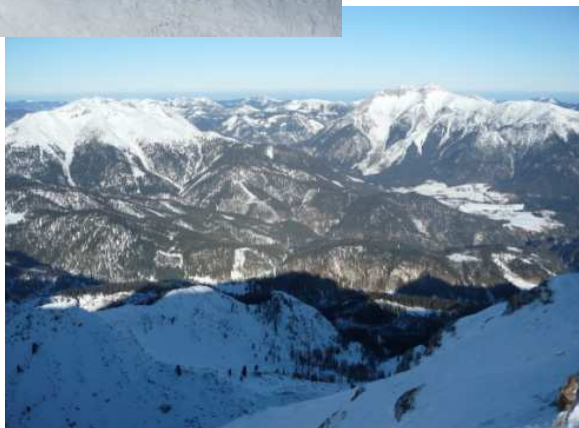

*Pohled do
údolí Innu.*

*Hřebeny pod Rofanspitze, lesklé od
dlouhotrvajícího sluníčka, mrazu a větru.*

*A na druhou stranu
směr německo, kde
je dobře vidět jak
slezl sněh.*

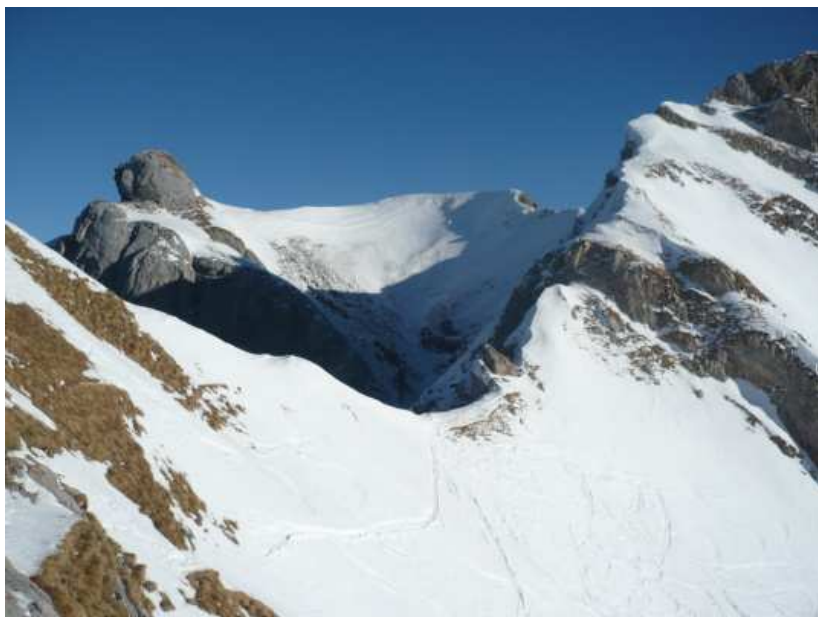

Sjezd z Rofanspitze nebyl nic moc, protože je to jižní svah a střídala se tedy krusta a ledové plotny s navátým sněhem. Protože bylo ještě brzy rozhodli jsme se, že vystoupáme na další oblíbený skialpový vrchol Seekarlspitze.

Abychom zbytečně neztratili výšku provedli jsme traverz pod dalším pěkným vrcholkem, který bude asi i horolezecky zajímavý (*Rossköpfe*). Vystoupali jsme do sedla a poté jsme traverzem, kudy vede letní cesta nastoupili těsně pod vrcholek Seekarlspitze.

Cikcak cesta do sedla mezi Rossköpfe a Seekarlspitze.

V sedle a pohled zpět na sedlo z traverzu pod Seekarlspitze.

Místy by se v traverzu asi hodil i cepín, ale jak se říká co nemáš nepotřebuješ☺.

S lyžemi na zádech.

Pak už to byl jen kousíček na vrcholek ve výšce 2261 m.n.m, další vrcholové foto a další sjezdík.

Vrchol Seekarlspitze 2261 m.n.m.

Sjezdík ze Seekarlspitze byl o poznání lepší. Jen bylo třeba dobře vybírat cestu, protože sněhu není nadbytek. Nahoře to připomíná sjezdovku jak je to rozježděné. Dokonce jsou tam trochu i boule.

Pohled z vrcholku a zdola po sjezdu na vrchol.

*Horní část (zvlášť při pohledu zhora)
lehce připomíná tatranské Solisko.*

Po vrcholovém plató následuje sjezdík prudším žlabem. Tam dokonce podmínky připomínaly už jarní firn.

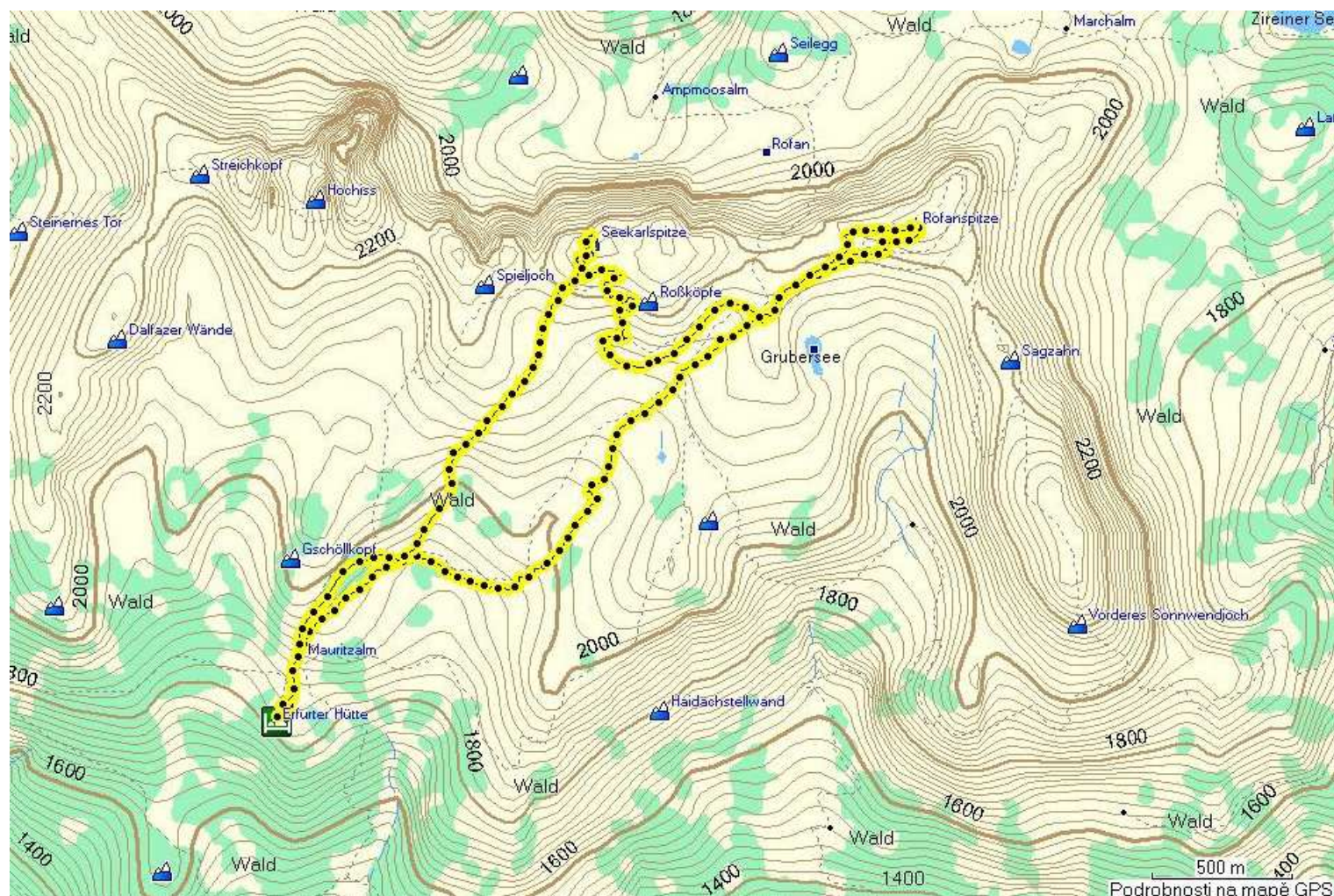

Závěrečný sjezd.

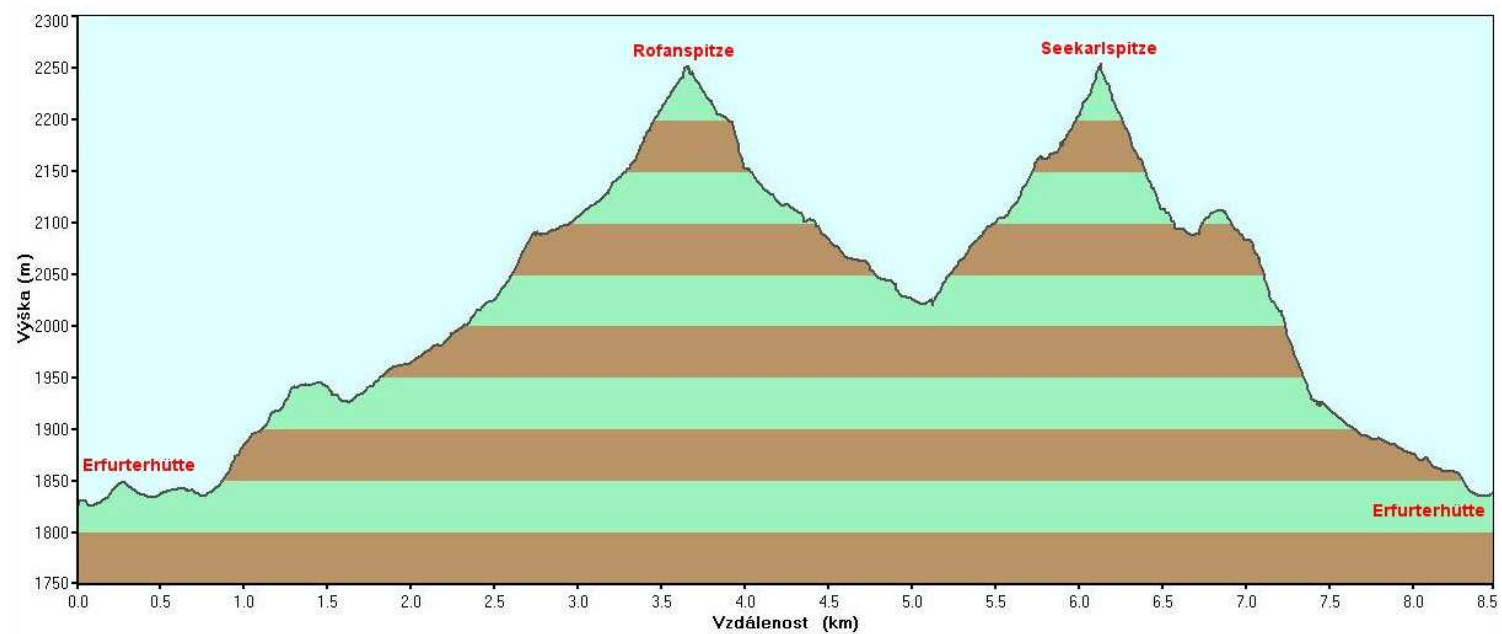
Celkem se dá říci, že túra je nenáročná. Je však samozřejmě hlídat lavinovou situaci. Při našem výšlapu byla lavinovka na stupni 1 a již 2 týdny se chodí úplně všude.

A pro náruživce pro které túra bez lezení není túra: typ - zajištěné skalky po cestě ;).

Mapa

Profil